GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Joi'a si Dumineca, Fói'e, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe ½ 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2½ galbini mon. sunatória.

Anulu XXXVIII.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 9. **Brasiovu 14 2 Februariu** **1875.**

Comentariu la Memorandulu dela Blasiu din 1872.

(Urmare.)

II. Mi se pare, domnulu meu, ca in corespondenti'a mea de alaltaieri am reflectatu la mani'a cu care fù intempinatu asta-tómna Memorandulu dela Blasiu, dupace -lu aflara in diariele romanesci din Pest'a. Anume comitelui Lonyay ei imputa pana in diu'a de astadi, cá de nu sciu ce crima, ca a cutediatu a se demitte in negotiatiuni politice cu valachii din Transilvani'a. Ceea ce involbura si turbura mai multu pe publicistii maghiari, este, ca ei, cari voiescu a sci si a cunósce cu de amenuntulu totu ce se intempla in tiéra, au fostu pacaliti de catra valachi asia de reu, in catu n'au potutu afla nimica despre crim'a lui Lonyay si despre „obrazuic'a conspiratiune a vlachiloru," decatu numai dupa 2½ ani, si atunci singuru prin patriotic'a descoperire a „Albinei," care „demascá pe acei tradatori." Ci ca a si fostu acesta unu scandalu revoltatoriu. Audi acolo, ministrulu presiedente se descinda la Clusiu, se conspire cu metropolitulu vlachiloru, si inca, ce este si mai criminalu, se céra opiniunile celoru mai rei agitatori dacoromanisti, rebelli, vitia de a lui Hori'a, se promitta pre totu ce are mai scumpu in lume, ca indata-ce se voru regulá definitivu relatiunile Croatiei, se voru luá inainte ale Transilvaniei. In aceleasi dile se mai puna peccatele si pe comissariulu regescu comitele Emanuilu Péchy, cá se dica advocatului Dr. Ioanu Ratiu in discussiunea tienuta asupra conchiamatei conferentie publice electorali: „De candu petrecu in Transilvani'a, m'am convinsu „si eu, ca acésta tiéra are trebuintia de administra„tiune separata, de libertate confessionale perfecta „si de alte drepturi speciali. Este adeveratu, ca „Monarchulu si Deacu au fostu de parere, cá „se vi se dè autonomi'a tierei, dér' s'au temutu, ca „nu veti fi in stare se scóteti nimicu la cale cu „maghiarii din Ardealu." Acelu comite Péchy venise in tiér'a nóstra la 1867 cu capulu plinu de informatiuni sinistre in contra romaniloru, opiniuni adunate firesce dela boieri, cá br. Gavriilu Kemény, dela multimea advocatiloru din comitate, dela diaristi cá Dozsa si a.; dupa aceea inse, nu sciu cumu, de unde, pana unde, ca chiaru din acelu anu 1867, de candu cu adunarea nóstra generale tienuta in Augustu la Clusiu si de candu cu Concertulu romanescu, la care asistá Exc. Sa, vlachii naibei incepura se-i sucésca capulu pe anu ce mergea, pana candu comitele Péchy ajunsese la atata, in catu -si descoperiea pe facia profund'a parere de reu pentru multe lucruri, care se intemplá pe dosu si in contra romaniloru; asia de ex., candu cu destituirea séu pensionarea brusca si brutale a mai multoru functionari de nationalitate romanésca, despre care lucru au se ve spuna ei insii ceea ce sciu. Destulu atata, ca cont. Péchy in calitatea sa de comissariu regescu plenipotente pana in cele din urma -si moiase tonulu binisioru facia cu valachii, éra acestia s'au fostu dedatu a-lu titulá Manole-voda si Péchyvoda, in memori'a Vaivodatului anticu alu Transilvaniei, care durase pana dupa a. 1540. Dupa aceste mai lipsise, cá se vina in Transilvani'a si c. Lonyay in calitatea sa de ministru presiedente, se se apropie de valachi si — se fia infectatu de ciuma dacoromanismului loru. Déca c. Lonyay ar' avé si elu sange amestecatu cu de celu romanescu, tréca mérga, si aluneca la sententi'a cunoscuta, ca sangele nu se face apa; déra valachii n'au nici-unu documentu la mana despre originea acestei familie, si asia Excel. Sa este si remane maghiaru curatu, „venitu din Scithi'a," precum se expresse c. Desid. Bánffy. Tocma pentru aceea inse casulu din Iuniu 1872 a trebuitu se fia cu atatu mai revoltatoriu pentru toti renegatii si pentru tóta cét'a diaristiloru jidovesci din Buda-Pest'a, cari scriu asia de bine ungaresce pe plat'a ce li se dà.

„Aceste potu se fia tóte asia, precum le spuneti voi; déra apoi cum remane cu nenumeratele descantaturi babesci de tradarea, care s'ar' fi comisu prin unu metropolitu si prin trei laici? Séu déca nu a fostu tocma tradare cu ochi- cu sprencene, cum remane cu nauci'a aceloru patru barbati nefericiti, cari, totu dupa sententi'a intieleptiloru dela Pest'a, au intratu in curs'a comitelui Lonyay, au fostu ametiti si sedusi cu scopu, cá elu se -si póta alergá caii la alegerile dietali de atunci *)?"

Déra acea conferentia n'a avutu a face cu alegerile nici in clinu, nici in maneca.

Nu domniloru, acei patru barbati n'au intratu de locu nici in curs'a lui Lonyay, nici in ale altora; cu tóte acestea ei totu comissera una din cele mai mari naucii, comissera si delictu de insubordinatiune, ca-ci nu implorasera nici consiliulu, nici permissiunea profetiloru din Pest'a, de a se misca din locu, de a convení si a se consultá; si ce e mai multu, audimu, ca ei ar' fi decisi a nu se caciuli nici in anulu acesta, si a nu le cere intru nimicu permissiune, mai alesu, ca romanii ardeleni n'au placere de a se preamblá pe la Temesiór'a si la Aradu, nici cu stéguri, nici fara stéguri, si nici macaru a jocá comedii de confederatiune cu serbii, pentru cá cu acésta se irrite in contra elementului romanescu chiaru si pe curtea imperiale, ba inca si pe unele cabinete externe. La bravure de natur'a acestora vlachii din Transilvani'a nu se pricepu; si nu sciu se bage pe Europ'a in spaima cu pusculitie de lemnu si nici cu fraseologi'a lui coconu Sarsaila, intru care nu afla simbure, nici demnitate, ci celu multu politica de cafenele.

Déra cine este acea caricatura de tiranu ridiculu, care cutédia a trage la respundere pentru actiuni private pe unu metropolitu, pe Baritiu, Macelariu, Ratiu si pe una mile alti barbati romani? Si cine-si arróga dreptulu de a dispune de pung'a mea si a me intrebá, unde mergu, séu de unde me intorcu? Cumu chiama pe acelu politiaiu, pe acelu detectivu, pe acelu spionu, care se lauda, ca urmaresce toti pasii romaniloru transilvani?

Intre anii 1861 si 1865 am facutu patrusprediece calatorii in causa nóstra nationala si nici chiaru politiali statului nu m'au intrebatu, unde totu alergu in susu si in diosu. De trei ani incóce pe fia-care anu absentediu cate patru luni din patri'a mea. Pe cine dóre capulu de mersulu si venitulu meu? La ce amu ajunsu noi, cá se fimu spionati chiaru si in familiele nóstre, nu de maghiari, nici de nemti, ci de romani? (Déca suntu romani).

In a. 1872 dela Ianuariu pana in 17 Iuniu steteramu mai multi barbati de opiniuni identice in comunicatiune continua, atatu epistolaria, catu si personale.

Voiamu se cunóscemu pe acela, care ar' cutediá se pretenda comunicarea consultatiuniloru nóstre private. La-amu comunicatu si le comunicamu acelora, cari merita stim'a si increderea nóstra, éra mai departe nu. Pentru-cá se castigi increderea cuiva cu cestiuni nationali, nici-decumu nu este de ajunsu, cá se fia cineva romanu nascutu, ci se mai ceru inca si alte calitati, cá conditiuni essentiali. Nu noi o dicemu acésta, ci experienti'a ne impune cu taria pe acele conditiuni si mesure aparatóre. Déra gratia geniului nationale protectoriu, suntu multi aceia, cari au si dau reciproca incredere. (Va urmá.)

*) Pe candu se tienea conferenti'a privata din Blasiu, parte mare din alegeri erá terminata, éra pentru cele restante se luasera tóte mesurele cele mai efficaci, cu pungile pline si cu mii de promissiuni stralucite. Acea conferentia nu mai poté influentiá nici una alegere, tocma se fia si voitu. Erá prea tardiu. Not'a Red.

Revista interna.

Situatiunea nu s'a lemuritu inca. Cris'a ministeriale in Budapest'a este in flóre. Dupa scirile de pana acum, resólverea crisei are se urmeze neamenatu dupa inchiarea desbaterii generali asupr'a bugetului, va se dica cam pana in 13 Faur. Ori se va primí bugetulu de base pentru desbaterea speciale, ori nu se va primí, ministeriulu actualu totu va trebuí se demissioneze; diferinti'a este numai, ca in primulu casu ar' avé fericirea d'a se retrage cu onóre, precandu in casulu alu duolea va trebuí se cada blamatu.

Guvernulu si aderintii sei cei mai sinceri credeau, cumca Tisza, in urm'a dechiaratiunii facute, de a nu mai combate impacatiunea dela 1867, va remané fora turma, ca-ci partit'a lui nu va lasá terenulu de siepte ani incóce a lupta cu constantia si perseverantia. Inse faptele complinite aróta, cumca cei ce nutriau acésta credintia, s'au insielatu amaru, deórace partit'a stanga a votatu cu finelui seu deplina incredere pentru atitudinea sa; ér' pre de alta parte Tisza prin dechiaratiunea sa a mai castigatu si acea, ca partit'a de midiulocu a lui Ghyczy a trecutu tóta in castrele opositiunii, ducundu cu sine chiaru si astfelu de membri, cari nici-odata nu se mai tienura de partit'a stanga.

Dilele prossime credemu ca voru pune capetu acestei anormale situatiuni, inse cumca cris'a in Ungari'a nu se va fini cu caderea ministeriului actualu si cu venirea la potere a triumviriloru Sennyey Lónyay-Tisza, despre acést'a nu mai incape nice o dubietate. Urmatóriele profetie ale noului diariu maghiaru „Közérdek," care se dice a fi fundatu de Bittó si Andrássy, ne punu in positiunea, de a vedé si mai departe in viitoriu. Acestu organu scrie intre altele:

„Dela caderea lui Lónyay disolutiunea in partit'a deachiana a luatu dimensiuni asiá de mari si de afundu talatórie, incatu asta-di nu se mai póte sci, cari suntu amicii si cari inimicii in sinulu partitei. Asta-di dintii draconelui stau rinjiti si Nemesea s'a intorsu chiaru contra acelor'a, cari au recursu la ajutoriulu ei. Cu catu ne ocupamu mai multu de coalitiune, cu atatu mai tare perdemu speranti'a, ca acésta coalitiune ar' poté se fia folositória pentru tiéra. Acést'a (coalitiunea) nu este

alt'a, decatu proclamarea pre facia a politicei personale, care pana acum a lucratu in ascunsu. Tisza a vediutu, cumca cu amagirile professate in restempu de siepte ani nu póte ajunge la guvernu, pentru aceea s'a scotitu a da partitei drepte mân'a de pace, inse numai pre diumetate. Alternativ'a sta acum cam astfeliu: séu accepta partit'a deachiana pre Tisza cu reservele sale si cu partit'a sa cá fractiune separata, séu -lu respinge, in care casu din urma o mare parte a partitei lui Deák va desertá in castrele lui Tisza, pentru cá prin declamatiuni contra urcarii dariloru se-si redobandésca popularitatea perduta. Inse déca partit'a deakiana nu va fi decadiutu, ci va sta cá o maioritate compacta, atunci centrulu stangu va trebuí neconditionatu se capituleze. Se póte inse cá coalitiunea se se efeptuésca, dér' nu cu partit'a lui Deák, ci cu done fractiuni ale ei. Guvernulu va cadé, inse nu acést'a este asta-di costiunea principale, ci acesa, ca ce va urmá dupa acést'a? Urmáva unu guvernu tare si unanimu? Presemnele de pana acum ne facu a crede, cumca va avé se urmeze unu triumviratu. Inse cine va fi Pompeiu, cine Antoniu si cine Cesare? si apoi cine va fi Brutu, care se infiga lui Cesare pumnalulu in pieptu? In totu casulu acestu triumviratu nu va avé lunga viétia. Chimerele financiali, fantasiele autonomistice si velleitatile reactionarie nu potu remané multu tempu intrunite in sinulu unui guvernu. Ceea ce ur'a si ambitiunea face se se unésca, acesa totu ur'a si ambitiunea va desuní, inse este de doritu, cá patriotismulu se nu deplanga aceste incercari audaci ale unei politice personali."

Cris'a ministeriale in Ungari'a -si aréta inriurinti'a sa si asupr'a celei-lalte parti a monarchiei austriace. In Vien'a inca se vorbesce de caderea actualului ministeriu, si intre cei ce ar' fi chiamati a formá noulu cabinetu se aminteasce si numele lui Schmerling.

Aceste fenomene de neincredere in actual'a stare a lucruriloru dovedescu, cumca nu preste multu are se se intemple o straformare adencu taiatória in viéti'a statului austriacu. Presemtiulu si temerile au strabatutu chiaru si in pepturile membriloru familiei domnitórie. Dilele aceste a aparutu in Vien'a o brosiura sub titulu „Contemplatiuni asupr'a organisatiunii artilleriei austriace," alu carei auctoru este archi-ducele Ioanu Salvator. Autorulu aréta mai inainte de tóte avantagiele, ce ar' resultá pentru Austri'a dintr'o aliantia cu Russi'a, si insistandu pentru realisarea acestei aliantie, dice intre altele:

„Dupa ce au ajunsu la convictiunea, cumca interesele Russiei si ale Austriei nu collidu, si dupa ce o apropiare amicabile intre aceste dóue poteri a facutu se dispara orce neintielegere, Russi'a, spre bucuri'a toturoru patriotiloru austriaci, a sistatu continuarea fortificatiuniloru la Przemyl. Bine ar' fi inse, déca apropiarea amicale catra Russi'a s'ar' consolidá prin o aliantia durabila, basata pre recunóscerea avantagialoru reciproce, ca-ci numai in acésta aliantia se póte afá garanti'a unui viitoriu ferice pentru monarchi'a austriaca. In privinti'a militaria aliantí'a cu Russi'a n'ar' insemná alt'a, decatu asecurarea contra atacuriloru dela spate....

Pre langa tóte asecurarile de amicitia, noi trebue se fimu pre deplinu convinsi, cumca incordarile espansive ale imperiului vecinu germano-prussacu periclitéza integritatea monarchiei. Unirea nationale si annexiunea nationale suntu principiale, dupa cari se formédza statele moderne, si cari, precum se scie, au datu impulsulu la resbellele cele mari din tempulu mai nou. Facia de acestu fapta, cine ar' poté remané necuprinsu de temerile intemeiate facia de scump'a, dér' nefericit'a nóstra patria?

Desi se face totu ce este cu potintia, cá se se nimicésca acele legaturi, cari paralisédza atractiunea statului vecinu, si cá se se provóce fora fortia si violintia evenimentulu funestu, — totusi asemeni incordari nu voru succede, ca-ci, pre langa tóta disolutiunea si sistematic'a subminare, in popórale Austriei traiesce inca consciinti'a de coherintia, si inca suntu polernice acele interesse, cari in decursu de secli au sustienutu legatur'a intre aceste popóra, decatu cá Austri'a se se disólve de sine si se se implinésca acea frase prea placuta in strainetate, ca adeca „caderea Austriei este numai o cestiune de tempu; ea se va disólve fora se aiba lipsa de resbellu."

Unu resbellu este necessariu — dice archiducele mai departe — si acel'a trebue se urmeze, deórace vecinii nostri au mare pofta se puna man'a pre frumósele tiere dela Dunare si pentru ca confiniele Germaniei trebue largite catra Orientu. Austri'a tota-deaun'a a sciutu se se lupte pentru sacrulu seu dreptu, si la tempulu seu inca va sci se sacrifice totu pentru esistinti'a sa: si acea lupta va fi cea din urma, va fi lupta decidetória. Bine ar' fi déca tempulu, ce mai e la dispusetiune, s'ar' folosí asiá, incatu se dispunemu celu pucinu de conditiunile necessarie pentru o aperare fericita."

Revist'a esterna.

FRANCI'A. Dupa o stare provisoria de 4 ani, republic'a Francesa a capetatu in fine si base si forma de stabilitate si de consolidare. Partitele monarchiste din adunarea nationale, temenduse unele de altele si mai vertosu de bonapartistii dedati la loviri de statu, vrendu nevrendu au contribuitu cu voturile loru la consolidarea republicei. Nuoii articli constitutionali suntu urmatorii:

Art. I. Poterea legislativa se eserce din partea a doue camere: din partea adunarii deputatiloru si a senatului. Camer'a deputatiloru se alege pre basea legii electorali prin sufragiulu universalu. Senatulu se va compune pe basea unei legi speciale.

Art. II. Presiedintele republicei se alege prin maioritate de voturi de catra camer'a deputatiloru si de catra senatu, cari ambele corporatiuni se intrunescu la acestu actu intr'o singura adunare. Presiedintele se alege pre siepte ani si póte fi realesu.

Art. III. Drepturile si detorintiele presiedintelui republice i se reguléza prin articlii 44, 49 pana la 57 si 60 pana la 64 ai constitutiunii dela 1848. Presiedintele in cointielegere cu senatulu póte se disólve camer'a deputatiloru si inainte de espirarea mandatului legalu. In casulu acest'a nóuele alegeri suntu de a se efeptuí in restempu de 3 luni.

Art. IV. Ministrii suntu responsabili facia de camere, si anume pentru politic'a generala a guvernului suntu responsabili in solidum, éra pentru actiunile loru personali numai individualminte.

Art. V. Devenindu postulu de presiedinte in vacantia, camerile se voru intrunf fara amanare si voru pasí la alegerea presiedintelui; in timpulu de vacantia ministrii voru guverná in modu interimalu; camerile au dreptulu, séu in urm'a unui concluau alu loru, séu la initiativ'a presiedintelui, a lua constitutiunea la revisiune. Pana la anulu 1880 numai presiedintele Mac-Mahon va poté se propuna revisiunea; revisiunea se va poté aplicá si la form'a de guvernu.

Pre basea articliloru citati din constitutiunea dela 1848, presiedintele are dreptulu a dispune de poterea armata, inse fora a poté eserce in persóna comand'a generala; si afara de acést'a, fora consentiementulu adunarii nationali nu va poté dechiará resbellu.

ROMANI'A. Cetimu in „Curierulu financiaru" dela 23 Ianuariu urmatórele:

Se scie catu sgomotu a facutu prin pressa acésta chestiune a portiloru de feru, si catu de reu interpretata adeverat'a stare a lucruriloru.

D. Desliu, unulu din cei mai zelosi membri ai opositiunei, credîù de cuviintia a interpelá in Senatu pe ministrulu de esterne in privinti'a acést'a si a cere a i se remite dosarulu cu tóte actele diplomatice schimbate intre guvernulu romanu si guvernulu austro-ungaru, concernandu acésta chestiune. Cererea interpelatorului fù satisfacuta si Marti d. Desliu desvoltă interpelarea sa, declarandu, ca in urm'a studiarei dosarului s'á convinsu, ca conduit'a ministerului a fostu corecta si ca guvernulu a aparatu cu demnitate autonomi'a si suveranitatea tierei, si ca déca a venitu se desvólte interpelarea sa, a fostu cá se constate acestu adeveru in faci'a Senatului si a tierii, si se faca a se sci de toti, ca ori candu este vorb'a de aperarea drepturiloru tierei nu esista in sinulu representatiunei nationale, nici partitu nici neintielegeri personale, ci unu singuru corpu, o singura vointia si o singura anima.

D. Desliu a propusu in urma o motiune de incredere si multiumire pentru guvernu in acésta chestiune; redactiunea acestei motiuni inse nefindu destulu de nemerita, a urmatu óre-care discussiune, propunendu-se o alta din partea d. Alex. Zisu, „a Senatulu, multiumitu de esplicatiunile d-lui ministru trece la ordinea dilei." D. senatoru Bosianu, a venitu asemenea la rondulu d-sale a luá cuventulu, si a propune verbale o alta motiune, ca „Senatulu aprobandu conduit'a si ideele guvernului in apararea drepturiloru tierei, trece la ordinea dilei."

Desi actele din dosaru vorbescu limpede si precisu, ministru de esterne B. Boerescu facù pe scurtu istoriculu chestiunii Portiloru de feru, si a aretatu, ca desi se incheiase unu feliu de conventiune prealabila intre Austro-Ungari'a si Turci'a, acést'a nu a potutu obligá intru nimicu interessele si drepturile de suveranitate ale Romaniei; si ca acést'a, cá si veri-ce actu incheiatu intre cei de alu treilea, fara participarea si adhesiunea guvernului romanu, nu obliga intru nimicu tiér'a nóstra. D. ministru a mai aretatu ca, in urm'a acteloru diplomatice si corespondintieloru ce s'au schimbatu, guvernulu Austro-Ungariei, a recunoscutu dreptulu nostru de Statu riveranu, si a cerutu consemtiementulu guvernului romanu pentru cá inginerii austriaci se faca óre-cari lucrari prealabile de sondagiu si studii pe teritoriulu nostru pe langa cataractele Dunarii numite Portile de feru si ca chestiunea s'ar' fi opritu aci.

ISPANI'A. Resbelulu civilu se continua. Scirile ce scapu preste confiniele Ispaniei si strabatu pana la noi, suntu contradicatórie. Asiá o telegrama dela Tofalla dice, ca trupele regesci au ocupatu Puente de la Reyna si Lorca, — positiuni de ale carlistiloru, — si acum inaintéza spre Estella, punctulu principalu alu bandeloru carliste. Regele se afla in fruntea armatei. Mai multi carlisti au venitu in Tofall'a si s'au supusu regelui. Ba ce e si mai multu, o depesia din Baionn'a aduse scirea de sensatiune, cumca chiaru si Estell'a ar' fi cadintu in manile óstei regesci, inse curendu dupa acea totu firulu electricu coresse acésta scire intr'acolo, ca nu numai Estell'a n'a cadiutu in manile trupeloru regesci, ci carlistii au ocupatu de nou tóte positiunile perdute. — Facia de asemeni sciri, cari nu incapu un'a langa alta, poporulu romanu dice prea nimeritu „baga in ciuru si-alege.

Dér' se trecemu la mesurele luate de regele Alfonso pentru regularea si consolidarea interna. In lips'a cortesiloru, cari cine scie candu se voru mai intrunf, regele constitutionalu reguléza tóte prin decrete si ordinatiuni. Astfeliu a regulatu libertatea de pressa, supunendu-o unei censure dintre cele mai aspre, si totu asiá si libertatea de intrunire. Prin unu decretu mai nou regele are de cugetu se nimicésca tóte cluburile de natura politica nu numai ale contrariloru, ci chiaru si ale aderintiloru sei. Totu-odata in acestu decretu se va accentuá, cumca carlistiloru si s'a datu amnestia, éra pre lucuitorii din Cataloni'a, cari suntu condamnati la pedépsa grea, i-a agratiatu, inse facia de conspiratori va procede fora indurare. Zorilla fù esilatu din causa, ca a voitu se faca propaganda in interessulu republicei. Elu a trecutu in Franci'a, unde i va urmá in curendu si Castellar.

GERMANI'A. Dilele trecute imperatorele Germaniei arù ocasiune de a-si documentá sentiemin-

tele sale religióse ortodoxe intr'unu modu chiaru batatoriu la ochi. La deschiderea sinodului protestantu in Brandenburg monarchulu tienú o cuventare, in care obvine urmatoriulu passagiu:

„A lucrá in pace pentru besérica nu vi va fi greu, déca nu veti parasí basea credintiei crestine, a credintiei in Domnedieu si Domnedielre. Ca-ci firesce, déca nu vomu tiené la acésta credintia, atunci nice nu vomu poté fi crestini. Cu osebire in capitale s'a manifestatu nisce nisuintie, cari tindu la negarea divinitatii lui Christosu. Unde ducu aceste tendintie, amu vediutu, caci prin decretu se detronéza Domnedieu tatalu si Domnedieu fiiulu si apoi érasi se instaléza in tronu.

Unu semnu caracteristicu.

(Capetu.)

Dupa catu -mi suntu si mie cunoscute legile de urbanitate, ce guverna societatile compuse din ómeni onesti, culti si bine educati, sciu ca superbi'a, ambitiunea si maririea desiérta, fal'a, egoismulu, ipocrisi'a, presumptiunea s. a. suntu botezate de vitiuri si suntu combatute aspru cu tóta ocasiunea, la ce fia-care membru are nu numai dreptulu, dér' si detoriuti'a; ér' de alta parte sciu, ca abnegatiunea, modesti'a s. a. suntu virtuti stimate si respectate de tóta lumea, ér' profanatorii loru suntu totu-deun'a amaru loviti si timbrati de cei mai mari ignoranti.

„Virtutea se insoliesce de regula prin modestia, ér' ignoranti'a este totu-deun'a insocita de orgoliu si de presumptiune“ .... dice fórte nimeritu proverbiulu francesu.

E bine! dér' candu unu membru alu unei societati vine a-si spune meritele sale nerogatu si fara a se gená, nu vedesce acest'a o fala, cea mai crassa ambitiune, séu in genere unu vitiu? candu cineva se face cu fortí'a judecatoriu fapteloru sale, nu este acést'a o marire desiérta, o ipocrisia, si candu merge pana a pretinde recunoscerea fapteloru sale vele nolle de merite, ma cersiesce remunerarea loru cu cruci si stele, au nu este acést'a ér' o ambitiune vana?? In societatile ce avui fericirea a le frecuentá asiu primi respunsu cu unu dá!! prin urmare am avutu dreptulu si detorinti'a de alu combate, ceea ce am si facutu, crediendu a avé de lucru cu unu membru educatu si cultu si prin urmare corigibile, ca-ci presupunendu contrariulu, d. T. s'ar' afla tare vetematu....

Déca d. teologu din óre-care capriciu ar' ignorá virtutile si vitiurile, a caroru cunoscintia este incetatienita in societatile de ómeni culti; séu déca va dice, ca nu se supune la legile de urbanitate, ce pentru fia-care societate intréga se considera de sante, voiu cercá a me pune pre terenulu d-sale unde -mi place a crede, ca e mai versatu....

Religiunea crestina este recunoscuta de cea mai democratica, care impregiurare i-a facilitatu la tempulu seu o latire atatu de insemnata si rapede. Ethic'a crestina, singuru numai in urm'a spiritului seu democraticu, trebue se eschida orce venari dupa orduri, stele si alte titulature, ce contradicu principialoru sale, cari suntu simptome de degenerarea societatii religióse; aceste facia cu toti membrii besericei crestine, ceea ce se pretinde cu atatu mai multu facia cu pastorii sufletesci (preutii), cari tienu loculu intemeiatoriului. Impregiurarea, ca chiaru si unii prelati besericesci inpingu degenerarea precepteloru religionarie, si insi-si ambla dupa orduri, stele si alte vanitati, ma chiaru capulu besericei -si aróga dreptulu de a portá si sabia si cruce, — nu detrage, nece ne impedeca de a-i combate pre toti cati se abatu dela missiunea loru capetata dela fundatorele religiunei, fia celu din urma preutu séu fia Piu nono.

Dupa catu cunoscu si eu ethic'a crestina nu-mi aducu a mente, ca se se recomende unde-va, ca urmatorii lui Christosu se amble dupa titulaturi lumesci, dupa orduri, stele s. a., cari tóte potu se fia daunóse preceptelorn de religiune; ci de contrariulu: „Ori cine voesce se vina dupa mine, se se lapede de sine si se si iè crucea sa si se-mi urmeze mie (Math. 16, 23. Luc'a 9, 23. 14, 27.) apoi in altu locu: „Mai curendu va intrá funea camelei prin urechile acului decatu bogatulu in imperati'a cerilui.“ .... — Óre cum -si esplica d. teologu aceste? Nu cumva va dice, ca si d. T. inca vrè se urmeze lui Chr., inse mai antaiu vrè se-si capete o cruce din Pest'a?... Eu credu, ca prin aceste se esplica destulu de claru, ca cei ce voru a fi adeverati urmatori si fundatorelui trebue se se lapede de tóte vanitatile lumesci si se urmaresca modestí'a si abnegatiunea mantuitoriului, care in locu de stele, in locu de cruci, a fostu insu-si crucificatu; se recomenda modestia, nu superbia, nu aroganti'a, ce fundatoriulu tóte le a condamnatu destulu de aspru.....

Ethic'a crestina ne invétia, ca fiduci'a de a fi celu mai dreptu, este ipocrisia; laudarea de sine fara convenintia, este fala; tinerea si judecat'a pré mare despre sine se numesce marire desiérta; iubirea pré mare de onoruri, de diregatorii, de titule s. a. este ambitiune (vana); tóte aceste suntu ficele unuia dintre cele mai principali peccate despre cari ne invétia ethic'a crestina....

E bine! Cumca d. T. s'a laudatu pre sine fara convenintia in antea unei adunari, cumca s'a creditatu a fi mai competente decatu altii se judece, déca suntu faptele sale marite séu nu, ma a pretinsu chiaru se i se recunósca de atari; si cumca tóte aceste le-a facutu cu scopu de a capetá onoruri resp. cruci si stele — dupa cum recunósce si d. advocatu-teologu, — tóte aceste suntu fapte intemplate in antea unei numeróse adunari, ce nime nu le póte disputá.

Ethic'a crestina dice: „Totu celu ce se inalta pre sine se va umilí, si celu ce se umilesce se va inaltiá.“ (Luc. 18, 14. si 18, 10) . . . prin urmare cele insirate vedesca unu vitiu condamnatu de ethica crestina si nu de mine; apoi: „Justiti'a redica gentes, ér' peccatele facu pre popóra misere“ (Prov. 14, 34), prin urmare peccatele suntu a se combate si esturpá.

Apoi ce mai voiesce d. teologu? Déca posiede numai unu milligrammu de judecata logica, trebue se fia satisfacutu, pentruca o argumentare mai convingatória — dupa mine — non datur. Apoi dreptulu si detorinti'a de a combate pre cei ce se gerésa de a avé una missiune religiósa sublime, santa, adeca missiunea de a propagá adeverulu si moralulu, si cari cadu in fine insi-si victima la acele vitiuri, ce suntu chiamati se le sterpésca din poporu, — acestu dreptu, dicu, -lu are fia-care membru alu besericei, ce-lu impune ethic'a crestina, prin urmare nime nu mi-lu póte disputá, nece d. teologu, nice altu cineva.

Credu a fi demonstratu d-lui teologu si pre terenulu d-sale, cs portarea d-lui T. a veditu cea mai mare vanitate. Acestu conclusu se basédza pre supositiunea, de a fi tóte adeverate cele sustienute de d. T. si de advocatulu seu; dér' acuma se analisamu lucrulu mai de aprópe.

D. T. fù atatu de prudente, de a nu spune in acea adunare si numerulu celoru inmormentati de densulu in tempulu colerei, de securu s'a temutu a nu deveni plesuitu cu neadeverulu in facia, asemene se feresce si d-lu teologu. Inse d. T. mai tardiu sub „masc'a multor'a“ vine in nr. 1 alu „Feder.“ a. c. de a spune intre alte multe neadevaruri si acesa, ca d-sa a inmormentatu mai multi morti de colera, decatu capelanulu seu, precandu din reportulu officialu, afatoriu in archiv'a districtuale, precum si din conspectulu detalatu, ce amu onóre a-lu aclude aici, se vede apriatu, cumca d-sa a inmormentatu numai 33, éra capelanulu seu 48 de morti, cadiuti victime ale colerei *).

Standu astfeliu lucrulu, erá nu numai convenionte, dér' si deoblagatoriu pentru d. T., cá se-si recomende pre capelanu in locuiu seu, cá se capete orduri si cruci, ceea ce o facea ori ce omu ce iubesce adeverulu si dreptatea... Inse ambitiunea nu i-au permisu se-si aduca a mente si de altii inca si mai meritati in acestu obiectu.

Dieu stamu reu, ne aflamu in gur'a unei prapastie terrible, candu ómeni teneri si inca chiamati de a fi lumin'a lumei, sarea pamentului, apostolii adeverului, si dreptatii si si virtutiloru, vinu se apere astfeliu de fapte cu frunte senina si fara a rosí.

Se ne notamu bine, ca acest'a este unu semnu caracteristecu pentru tempulu nostru.

Am fostu botezatu atunci portarea d-lui T. de o ambitiune vana; cum va trebui se o botezu acum'a dupace am analisat'o, dupace am vediutu, ca si cele afirmate suntu neadevaruri?!

*) Spatiulu nu ni permite a publicá in detaiu nice datele specificate despre numerulu celoru morti si inmormentati de Petru séu Pavelu, nice conspectulu alaturatu. Asemenea a trebuitu se tragemu cu condeiulu si preste aceea ce dicu gurile rele, despre anticipatiuni de 100 fl. etc. Red.

Déca natiunea ar' avé unu tribunalu pentru cei ce comitu astfeliu de fapte, asiu pune fara reserva atatu pre d. T. catu si pre aparatoriulu seu pre banc'a de acusa.

Sperú, ca prin aceste si d-lu din Gheri'a va fi destulu de luminatu. In interessulu d-sale i-asiu recomendá totu-odata, cá pre venitoriu se nu se bage in lucruri, despre cari nu este deplinu si fundamentalu informatu; -lu asecuru totu-odata, ca asta-data am avutu consideratiuni de d-sa si de pusetinuea d-sale...

Éra d-lui T., déca nu-mi va luá in nume de reu, mi-asiu permite a-i recomendá, cá pre venitoriu se nu ajute tenerimea cu parale cu scopu, cá acest'a se-i astupe peccatele, de cum-va nu crede cá si acest'a este unu meritu competitoriu la orduri si cruci.

D-le Redactore si stimate lectore! Se fiu scusatu pentru ca v'am obositu. Am credintu a fi de lipsa a o face acést'a la tempulu seu. Altcum sperú a fi terminatu prin acestu respunsu tóte duplicele si triplicele in asta tema neplacuta; — dixi.

Publiu.

Sebesiu in 5/ 1875.

(Reclamu.) Orasiulu Sebesiu impreuna cu tienutulu seu inpopulatu cu maioritate absoluta romana avù norocrea in anulu trecutu de a binevenitá in sinulu seu pe tenerulu medicu romanu domnulu Dr. Ioanu Mog'a, nascutu din Sasciori, scaunulu Sebesiului, si vediendu din staruintiele si resultatele ostenelelorn sale, ca posede desteritate, seriositate in sciinti'a in specialitatea sa, multu s'a bucuratu intrég'a Romanimea din acestu tienutu, ca au daruit'o Providinti'a cu unu medicu romanu asiá bunu si de folosu. — Déra indesiertu, ca tienutulu acest'a nu au fostu destinatu a se bucurá multu tempu de acestu prea bunu medicu romanu, ca-ci renumele seu celu bunu petrundiendu pana in fósta capitala a Ardealului Sibiiu, fù chiamatu ca medicu alu persónei Excelentiei Sale archiepiscopului si metopolitului gr. or. Mironu Romanu si asiá, primindu acésta inalta incredere, a fostu necesitatu a parasí tienutulu Siebesiului si a se mutá in locuiu nou alu missiunei sale, in Sibiiu. — Romanii din scaunulu Siebesiului si-o tienu de o mangaiare sufletésca, candu vinu a da via espressiune despre meritele si desteritatea acestui tenoru medicu romanu, precum si a strigá in lumea larga, ca déca Romanii din acestu tienutu nu au avutu norocirea de a-lu posiede mai indelungatu tempu in mediuloculu loru; Romanii din tienutulu Sibiiului se potu tiené fariciti, ca au capetatu unu medicu romanu asiá escelentu; éra tenerului medicu i aramu din anima curata si fratiésca, cá se-i amble, candu si va ammblá mai reu, numai asiá precum i-a ambiatu in Sebesiu, rogandu-lu totu-odata, cá neci candu se nu uite de acestu tienutu romanu, care in eternu si va pastrá celu mai sinceru si cordialu souveniru!

Opiniunea publica romana dinu tienutulu Sebesiului.

Clusiu, 10. Fauru. On. domni redactori, cari benevoliescu a-ne onorá societatea de lectura „Julia“ cu cate unu esemplaru gratuitu alu pretiuiteloru diuaria ce redigedia, suntu rogati cu tóta stim'a, se benevoliasca a le adresá Societatei „Julia“ a junim. rom. dela universitatea din loc, — de orece aci se afla mai multe reuniuni de lectura.

Alesandru Cherestesiu,
bibliotecariu.

Nontati diverse.

— In Dominec'a viitória se va serbá santirea Illustritatii sale nou denumitului Domnu episcopu romanu gr. c. alu diecesei Logosiului

Dr. Victore Mihalyi

prin Exc. Sa Domnulu archiepiscopu si metropolitu romanu alu archidiecesei de Alba-Iuli'a

Dr. Ioanne Vancea,

spre care scopu Illustritatea sa sosi in Blasiu, intemplinatu la gara, inca in 9 Fauru deminétia.

Totu in Dominec'a acésta se incepe si alegerea de episcopu romanu gr. res. pentru diecesea Aradului.

— (Dispusetiuni de economisare.) Diariulu „Politic'a maghiara“ comunica, cumca ministrulu de justitia ar fi decretatu desfiintiarea a 40 de

tribunale si ca reportulu in acésta provintia l'ar fi substernutu dejá Domnitoriului spre aprobare. Tribunalele nu suntu numite cu numele; ministrulu si-a reservatu dreptulu, de a alege insusi pre acele tribunale, cari voru avé se cada victime ale „economisarii.“

— (Unde si candu dormu ministrii?) Aceste suntu doue intrebari, la cari nu prea usioru se póte respunde. Bietii ministrii trebue se partecipe la siedintiele camerei deputatiloru, a camerei boeriloru, la consiliele ministeriali, si in fine mai au si óre de officiu, cari tóte la-olalta i ocupa preste di asiá de tare, incatu sermanii nice nu mai sciu ser'a, unde li este capulu. Apoi nóptea inca suntu conturbati de grigile cele mari, ce le au pentru fericirea patriei si a popóreloru. Ise cu tóte aceste ministrii, cá omeni ce suntu, inca trebue se dórma. Asiá s'a intemplatu, de ministrulu Tréfort in un'a din siedintiele trecute ale academiei maghiare de sciintie fu cuprinsu de unu somnu asiá de dulce, incatu nice disertatiunea sassulu C. Fabritius, nice cea a lui C. P. Szatmáry nu l'au potutu desceptá, ci numai unu pocalu cu apa rece, pre care servitoriulu pre necerute i l'a oferitu se-lu bé.

— (Unu casu de neumanitate esemplara.) Dinariului „Hon“ se impartesiesce din Turkevi: La 2 c. l. s'a inceputu acolo asentarea. Intre altii fura asentati trei tineri si unoru tieresci cu stare buna, cari cu asta ocasiune beura unu „aldamasiu“, din care s'au cam imbetatu si astu-feliu au facutu sgomotu. Vice-capitanulu cetatiei a aflatu acestu faptu demnu de o pedépsa atatu de grea, catu elu i-a arestatu pre acéia intranu podu abiá de unu stanginiu in cuadratu. In zadaru s'au rogatu parintii loru cá se-i slobódа séu celu pucinu se le concéda cá se le dé vestminte, ca-ci erá frigulu fórte mare, si ce-va de mancare, — vice-capitanulu n'a concesu. Candu au deschisu arestulu sér'a tardiu au aflatu pre bietii tineri morti, ei inghiatiasera. Poporulu atatu de tare s'au scandalisatu pentru acést'a, incatu capitanulu numai unei mâni amice are se-si multiamésca scaparea cu vietia. Dupa o alta impartesire, tinerii aru fi aprinsu o gramada de pae ce au aflatu acolo, cá se se apere contr'a garului si astu-feliu innecati de fumu au moritu. Cestiunea e deja aretata ministeriului si se spera cercetarea cea mai energica si lamurirea lucrului.

— (Nou consulatu austriacu) s'au infiintiatu in Berladu pentru interessulu — precum se dice acolo — a tártaniloru (supusiloru) ostrungaresci.

(Bibliografia.) A esitu de supt tiparu o forte importante si utile lucrare supt titlulu: „Studia asupr'a Salineloru Romane“ din punctulu de vedere geologicu, technicu si economicu, lasocitu de unu memoriu asupr'a unui nou sistemu de estractiune si transportu alu sarii, de Math. M. Draghicenu ingeneru de mine, vechiu, elevu alu scolei de mine din Paris; in servitiulu speciale alu administratiunii centrale a salineloru Romanii. Cartea se vinde in librari'a Szöllösy si Graeve, in Bucuresci.

„Patimele junelui Werther“ de Goethe traducere din limb'a germana de R. V. Vérmont, cu introducere de Gr. H. Grandea. De vendiare la librarie si la administratiunea „Pressei.“ Pretiulu 2 lei. Editiunea de luxu, ornata cu portretulu lui Goethe, 4 lei.

„Abcedariulu Romanescu“ de Dr. Barbu Constatinescu, se afla de vendiare la librari'a Socecu si compani'a in Bucuresci. Pretiulu unui esemplariu cartonatu este 30 bani. Acestu abecedariu se recomanda prin metodulu seu astu-felu: ca copii potu in scurtu timpu si cu usiurintia sè invetie a scrie si a citi. Partea a dou'a a abecedariului pote servi cá carte de citire pentru class'a II primaria:

Mic'a biblioteca illustrata“ care se compune precumu urmedia, d'in:

Istori'a lui Iosifu — Robinson Crusoe — „Cotoiulu incaltatu“ — Jupanu Baninica Vulpoiulu — Fetiti'a cu Bonet'a rosia — Copiii in Padure — Tom'a piticelulu — Principes'a farmecata — Tigrulu pacalitu — Unu prandiu in lumea canilor.

Pretiulu fia carei brosiure 2 lei 50 bani de vendiare la Socecu et comp. in Bucur. la librariele din Bucuresci si G. Cargianu din Ploiesci, a trei-a editiune a operei „Eleminte de pedagogia si metodologia, teoretica si practica,“ de I. P. Eliade, revisore scolariu pretiu, lei 5 esemplariulu. Depositulu generalu se afla la autoru in Ploiesci.

„Iliad'a si Odyssea lui Omeru“ precum si „Bathrachomyomachi'a“ traduse in proza de Dl. I. Caragiani profes. de istor. literaturei elene la facultatea de litere din Iassi istr'unu stilu si limba catu se pote mai populare si mai apropiate de testulu originale grecescu, si insocite cu istori'a Poemeloru Omerice si cu tote cunoscintiele mythologice, geographice, etc. necessaria pentru complet'a loru intiellegere, s'au pusu sub pressa. — Amatorii de a avé pre Omeru in limb'a romana sunt invitati printr'acest'a a contribui prin abonarea loru la publicarea acestei capudeopere a geniului poeticu alu omenirei. Iliad'a va cuprinde aprope 35 colle de typariu in 8° mare, éra Odyssea si Bathrachomyomachi'a aprope 25 colle. Pretiulu pentru amendoue volumele se fipseza la 12 franci, dintre cari 8 franci se voru platí la primirea volumului antaiu, éra restulu la peimirea volumului II. — Collectantii de abonamente voru primi unu beneficiu de 10 la suta.

Pentru amatorii operelorn classice anunciamu cu placere essirea de sub tiparu a clasicei tragedie a lui Racine, Phedr'a, tradussa de d. G. Sionu si tiparita nu de multu in folletonele „Pressei.“ Acesta lucrare, esita cu atata succesu, a atrasu admiratiunea literatiloru nostri celloru mai competinti, de aceea vedemu in frontea ei o epistola a marelui nostru poetu Alessandri, carele adresaza traducatorului laudele bine meritate ce i se cuvinu.

Pucinele esemplarie cate s'au tiparitu din acésta opera se potu afá numai la traducatorulu acasa, in strad'a Brezoianu, in Bucuresci. — Pretiulu 2 lei.

A esitu de sub presa si se afla de vendiare la librari'a Socecu si la administratiunea „Romanului“ cartea intitulata „Incercari critice a supr'a unoru **Credintie, datine si Moravuri** ale poporului romanu de Dem. Teodorescu, precesse d'o prefatiune a d-lui A. Odobescu.

A esitu de sub litografia frumosulu tablou: **Bucuru Ciobanulu,** care dupa legend'a romanésca se dice a fi fostu fondatorulu orbei Bucuresci, astadi capital'a Romaniei.

Pretiulu este 1 leu nou in capitala, éra pentru districte de 1 leu 50 bani, tramissi franco la adres'a cumperatoriloru de Maj. Papazolu.

Dl. B. P. Hasdeu au inceputu publicatiunea interesanteloru salle prelectiuni „Filologi'a comparativa cu applicatiuni la istori'a limbei romane“ si brosiur'a I. pre Januariu, a. c. au si apparutu. Pretiulu abonamentului incependu de la 1 Febr. a. c. se urca pentru Transilrani'a de la 6. la 7. fl., v. a. Abonamentulu se pote face numai pre unu annu, unu volume in 8° mare de preste 400 pagine si se pote trage de a dreptulu de la autorulu. (Bucuresci, Callea Mogosioe, Nr. 172.) Ar fi de doritu, cá dl. autoru, luandu in consideratiune impregiurarile de la noi sè reduca pretiulu operei chiaru si d'in punctu de vedere allu latirei studiului pucinu cunoscutu si gustatu inca intre romani. Ne allaturamu la océsta reflexiune. „F.“

Mai nou.

In siedinti'a dela 9 Fauru a camerei deputatiloru Ungariei, ministru de finaccie Ghyczy tienú unu discursu de doue óre si diumetate. Elu a luatu la critica propunerile de reforme, facute de Sennyey si altii si dechiará, ca tóte acele idei de reforme suntu necesecutabile.

Planurile financiari ale lui Sennyey au oferu nice unu avantagiu. A scormoní principie generali e usioru, inse a le esecutá e greu.

In 12 Fauru bugetulu s'a acceptatu de base a desbaterii speciali. Dupa enunciarea resultatului, Bittó spuse camerei, ca va reportá Craiului despre situatiune, si rogá camer'a, se-si proróge siedintiele pre doue dile. Bittó a plecatu la Vien'a si Craiulu se ascépta in Budapest'a. Bittó vrè a recomendá pe Szlavy de urmatoriu.

Patimasii de surpatura

afla in aliff'a de surpatura a lui **Gottlieb Sturzenegger** in Herisau (Elveti'a) unu midiuiocu de vindecare surprindietoriu. Lenga informarea de alu intrebuintiá se afla alaturate numeróse attestate si multiamiri. Se trage in óle à 3 fl. 20 cr. m. a. atatu prin G. Sturzenegger, catu si prin **J. Pecher,** apotecariu la **Maria Hilf** in Temisióra. 5—8

Nr. 165/pres. 3—3

Publicatiune.

Dreptulu de carcimaritu alu familieloru boeronali cumulatu cu patrariulu liberu alu neboeriloru din Coman'a infer. in cerculu Venetiei districtulu Fagarasiului, se va esarendá in calea licitatiunei publice pe durata de 3 ani urmatori, incependu din 1 Martie 1875 pana la finea lui Fauru 1878 — Domineca in **21 Fauru a. c. st. n.** la 10 óre ante amedi in cancelari'a primariei comunale din Coman'a infer.

Acést'a se aduce la cunoscinti'a publica cu adausu, ca doritorii de arendare voru avé a se presentá la terminulu si loculu numitu provediuti cu vadiulu de 10% din pretiulu strigarei fipsatu cu 700 fl. v. a.

Conditiunile de licitare se potu vedé la cancelari'a primariei comunale din Coman'a infer. totudeaun'a in órele de officiu. —

Veneti'a infer. in 30 Ianuariu 1875.

Pretur'a Venetiana.

Pretiurile piacei

in 12 Februariu 1875.

Mesura	Specia fructeloru		Pretiulu fl.	cr.
Metreta austriaca=40 cupe	Granu	fruntea	4	14
		midiuiociu	3	74
		de diosu	3	34
	Mestecatu		3	28
	Secara	fromêa	2	80
		de midiuiocu	2	68
	Ordiulu	frumosu	2	40
		de midiuiocu	2	20
	Ovesulu	frumosu	1	40
		de midiuiocu	1	34
	Porumbulu		3	20
	Meiu		5	—
	Hrisca		—	—
	Mazerea		5	66
	Lintea		7	20
	Faseolea		5	34
	Sementia de inu		7	34
	Cartofi		—	86
Pundu	Carne de vita		—	18
	„ de rimatoriu		—	26
	„ de berbece		—	—
Ocalnariu	Sea de vita prospetu		20	—
	„ „ „ topitu		—	—

Cursurile

la burs'a in 12 Februariu 1875 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 25	cr. v. a
Napoleoni	—	—	8 „ 90½	„ „
Augsburg	—	—	105 „ 75	„ „
Londonu	—	—	111 „ 30	„ „
Imprumutulu nationalu		—	75 „ 75	„ „
Obligatiile metalice vechi de 5%			70 „ 85	„ „
Obligatiunile rurale ungare			79 „ 25	„ „
„ „ temesiane			77 „ —	„ „
„ „ transilvane			76 „ —	„ „
„ „ croato-slav.			80 „ —	„ „
Actiunile bancei	—	—	962 „ —	„ „
„ creditului	—	—	219 „ 50	„ „

Redactoru respundietoriu

IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparitulu lui

IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.